

MINNA KALJONEN

Tutkimuslaitoksissa ja yliopistoissa tehtävä tutkimus hengittävät vaikuttavimmillaan yhdessä

PIENI KATSAUS SUOMEN YMPÄRISTÖKESKUKSEN
YMPÄRISTÖPOLITIIKAN JA
KESTÄVYYSMURROKSEN TUTKIMUKSEEN

ENSIN

Suomen ympäristökeskuksessa (Syke) tehtävä ympäristöpolitiikan tutkimus on samanikäinen Yhteiskuntatieteellisen ympäristötutkimuksen seuran (YHYS) kanssa. Molemmat hengittävät ja paiskivat töitä tutkimuksen, politiikan ja yhteiskunnallisen päätöksenteon rajapinnassa. Ajan kuluessa painopisteet ovat vain hieman muuttuneet. Suomen ympäristökeskuksessa tehdyn tutkimuksen painopisteet ovat siirtyneet yksittäisten ympäristöpolitiikkojen ja ohjauskeinojen tutkimuksesta laajemmin kestävyysmurroksen tutkimukseen. Samaan aikaan tutkimus on yhä enemmän luonteeltaan poikkitieteellistä ja laajasti yhteiskunnallisia prosesseja tarkastelevaa.

Pohdin näitä muutoksia seuraavassa yhden sykäläisen tutkimusprofessorin näkökulmasta. Näkökulma on välttämättä vajaa, sillä Sykessä tehdään paljon moni- ja poikkitieteellistä tutkimusta. Keskitän katseeni yhteiskuntatieteellisen ympäristötutkimuksen alaan väljästi määriteltynä. Käyn samalla läpi Suomen ympäristökeskuksessa työskentelevien tutkijoiden tekemiä väitöskirjoja. Osa väitöskirjoista on tehty jo ennen Sykeen tuloa, mutta ne kertovat mielenkiintoisesti tutkimuskohteiden ja asiantuntijuuden muutoksista. Pohdin tutkimusalan muutoksia myös omien tutkimuskohteideni ja lähestymistapojeni moninaistumisen kautta. Oma urani Sykessä alkoi vuonna 1997 korkeakouluharjoittelijana ympäristövaikutusten arviointiin liittyvien tehtävien parissa ja nyt toimin oikeudenmukaisen kestävyysmurroksen tutkimusprofessorina. Väliin on mahtunut paljon erilaisia käännteitä ja muutoksia. Vuosina 2017–2019 toimin YHYS:n puheenjohtajana.

Yhteistyö yliopistojen ja tieteellisten seurojen kanssa on elintärkeää Sykessä tehtävälle tutkimukselle. Yliopistoissa tehtävä tutkimus tarjoaa valtion tutkimuslaitoksissa tehtävälle tutkimukselle teoriap-

Environmental policy research at the Finnish Environment Institute

I explore how the priorities in environmental social scientific research carried out in the Finnish Environment Institute have evolved during the past thirty years. As empirical material, I utilize the PhD theses conducted by the researchers at the Institute. I show how priorities have changed from the analysis of singular environmental policies to the study of sustainability transitions, and transformations. I argue that the close collaboration between the Finnish Environment Institute and universities has been instrumental in strengthening environmental social sciences in Finland. Theoretical and methodological collaboration is also vital for the future of the field. Only in that manner can we study the direction of sustainability transformations openly and critically, providing long-term solutions to sustainability.

rustaa, pitkäjänteisyyttä ja elintärkeän linkin tutkijakoulutukseen. Sykessä teemme laajasti tutkimusyhteistyötä eri yliopistojen tutkijoiden kanssa. Tiedepolitiikan ja tutkimusrahoituksen painopisteet vaikuttavat merkittävästi tutkimuslaitosten ja yliopistojen väliseen yhteistyöhön. Pieni historia-katsaus yhteistyöhön auttaa näkemään myös kirkaammin tulevaisuuden uudistustarpeet ja kehittämiskohteet.

YMPÄRISTÖPOLITIIKAN OHJAUSKEINOJEN ARVIOINTI JA TUTKIMUS

Suomen ympäristökeskus perustettiin vuonna 1995 Vesi- ja ympäristöhallituksen seuraajaksi. Uuteen organisaatioon perustettiin myös ohjauskeinoyksikkö. Yksikön nimi kertoo hyvin tuon ajan tiedontarpeista ja kysymyksenasetteluista. Sykellä oli ympäristöpolitiikan toimeenpanoon ja kehittämiseen liittyviä viranomaistehtäviä melko paljon. Ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annettu laki oli tullut voimaan vuonna 1994 ja Syke tuki lain toimeenpanoa tutkimuksella ja koulutuksella. Suomen EU-jäsenyys toi myös paljon muuta uutta ympäristöohjausta. 1990-luvulla kestävä kehitys oli pinnalla ja Syke osallistui kestävä kehityksen seurantaan ja indikaattoreiden kehitysohjon (Rosenström 2009). Ohjauskeinoyksikössä tuettiin runsaasti kansainvälistä ympäristöasioiden hallintaa ja näitä prosesseja arvioitiin ympäristöpolitiikan vaikuttavuuden näkökulmasta.

Yhteiskuntatieteellinen ympäristötutkimus oli vasta oraalla tuolloin Suomessa, ja niin myös Sykessä. Mikael Hildénin johdolla tutkimusta lähdettiin kuitenkin määrätietoisesti vahvistamaan ja tutkijoita kannustettiin väitöskirjojen tekoon (ks. myös Hilden 1997). Näin myös rakennettiin yhteistyötä yliopistojen, ja tietenkin myös Yhteiskuntatieteellisen ympäristötutkimuksen seuran kanssa. Moni sykeläinen lähti 1990-luvun lopulla valmistelemaan väitöskirjaa Tampereen yliopiston aluetieteen ja ympäristöpolitiikan laitokselle. Yrjö Hailan opit ovat vahvasti nähtävissä Syken ensimmäisissä yhteiskuntatieteellisen ympäristötutkimuksen alan väitöskirjoissa. Väitöskirjoja tehtiin myös yhteistyössä Helsingin yliopiston yhteiskuntapolitiikan ja Helsingin kauppakorkeakoulun (nykyinen Aalto-yliopisto) organisaatiot ja johtaminen -laitoksen kanssa. Yhteistyö Itä-Suomen yliopiston ympäristöpolitiikan, yhteiskuntamaantieteen ja oikeustieteen

Yliopistoissa tehtävä tutkimus tarjoaa valtion tutkimuslaitoksissa tehtävälle tutkimukselle teoriaperustaa, pitkäjänteisyyttä ja elintärkeän linkin tutkijakoulutukseen.

tutkimuksen sekä Jyväskylän yliopiston kanssa on myös aina ollut tiivistä.

Vuosituhanne vaihteessa luotiin politiikan arviointitutkimuksen perusta Sykessä. Tutkimus kohdentui yksittäisten ympäristöpolitiikkojen arviointiin, oli sitten kyse jätöpolitiikasta (Saarikoski 2003), maaseudun kehittämisestä (Valve 2003), teollisuuden ympäristöohjauksesta (Similä 2007), yritysten tuotepolitiikasta (Kautto 2008), metsien suojelusta (Primmer 2010), maatalouden ympäristöpolitiikasta (Kaljonen 2011), energia- ja ilmasto-politiikasta (Peltola 2007; Kangas 2012; Huttunen 2013), julkisista hankinnoista (Alhola 2012), vesien suojelusta (Kauppila 2016) tai kestävästä kulutuksesta (Berg 2012). Mickwitzin (2006) väitöskirja loi laajempaa näkökulmaa arviointiin osana ympäristöpolitiikan kehityssykliä. Tutkimuksessa hyödynnetyt teoreettiset näkökulmat vaihtelivat institutionaalisesta teoriasta sosiaaliseen oppimiseen, politiikan ja hallinnan tutkimukseen, arviointiin ja tiedon hyödyntämiseen osana päätöksentekoa. Väitöskirjojen aiheet kattavat laajasti erilaisia ympäristöpolitiikan ohjauskeinoja, mikä kertoo Sykessä tehdyn tutkimuksen laajuudesta läpi eri sektorien. Tutkimuksen aiheet kohdistuivat kuitenkin vahvasti julkiseen ohjaukseen, sen mahdollisuuksiin ja rajoitteisiin. Kivimaan (2008) väitöskirja tarkasteli hieman laajemmin ympäristösääntelyn merkitystä innovaatioille paperiteollisuudessa. Lyytimäen (2012) väitöskirja taas tarkasteli ilmasto- ja ympäristökysymysten uutisointia mediassa.

Suomen EU-jäsenyyden mukanaan tuoman ympäristöpolitiikan vahvistuminen näkyi vahvasti Sykessä tehdystä tutkimuksesta. Tutkimus keskittyi kuitenkin vahvasti kansalliseen politiikan toimeenpanoon. Tämä oli luontevaa: näin voitiin tukea ja kehittää kansallista ympäristöpolitiikan toimeenpanoa. Esimerkiksi omassa maatalouden ympäristötuen toimeenpanoa tarkastelevassa väitöskir-

jassani tutkin sitä, miten ympäristötuki kannusti viljelijöitä ympäristönhoitoon ja kuinka maatalous- ja ympäristöhallinnon välinen toimivalta kehittyi osana toimeenpanon käytäntöjä (Kaljonen 2011). Vaikka ympäristötuki toi tuolloin suuren muutoksen maatalouden ympäristöpolitiikkaan, ympäristötuen rakenne ei kannustanut vaikuttaviin tuloksiin. Viljelijät kokivat olevansa puun ja kuoren välissä ympäristövaatimusten kanssa. Tutkimus toi lisänäkökulmia esimerkiksi maatalouden ympäristötuen vaikutusten arviointiin, jota Syke oli toteuttamassa silloisen Maa- ja elintarviketalouden tutkimuslaitoksen kanssa.

Tuon ajan väitöskirjat havainnollistavat miten sykeläinen ympäristöpolitiikan tutkimus on elänyt ja hengittänyt vahvasti julkisen hallinnon tarpeiden ja akateemisen tutkimuksen välissä. Tunemme hallinnon tarpeet ja tavat. Samaan aikaan yhteistyö yliopistojen ja YHYS:n tutkijoiden kanssa on ollut elintärkeää, jotta pystymme rakentamaan kriittistä näkökulmaa ympäristöpolitiikan kysymyksenasetteluihin ja käytäntöihin. Tästä välittäjän roolista, ja ymmärryksestä, on ajan saatossa muodostunut sykeläisen yhteiskuntatieteellisen ympäristötutkimuksen vahvuus, ja ehkäpä kirouskin. Jotta suhde pysyy hengittävänä, on välillä haettava lisähappea muualta. Poliitiikan arvioinnin tutkimuksellisen otteen säilyminen on elintärkeää myös hallinnon uudistumiselle.

KESTÄVYYSIIRTYMÄN JA -MURROKSEN POIKKITIETEELLINEN TUTKIMUS

Sykeen on 2000-luvulla muodostunut vahva ympäristöpolitiikan tutkijoiden joukko. Samalla tutkimuksen kohteet ovat laajentuneet yksittäisten politiikkojen arvioinnista laajemmin kestävyys- siirtymän tutkimukseen. Yhteiskuntatieteelliselle ympäristötutkimukselle on ollut yhä enemmän kysyntää, kun kestävyysmurroksen nähdään koskettavan koko yhteiskuntaa. Samalla poikkitieteellinen tutkimus, osaaminen ja tekeminen on vahvistunut Sykessä. Tutkimushankkeita toteutetaan tasavertaisesti eri tieteenalojen yhteistyöllä. Syken pääjohtajana vuosina 1995–2020 toiminut Lea Kauppi antoi oman merkittävän panostuksensa poikkitieteellisen tutkimuksen vahvistamiseen Sykessä. Tässä uudessa ymmärryksessä yhteiskuntatieteellinen ympäristötutkimus ei ole enää aputiede luonnontieteille, vaan kiinteä ja tasavertainen osa tietei-

Tässä uudessa ymmärryksessä yhteiskuntatieteellinen ympäristötutkimus ei ole enää aputiede luonnontieteille, vaan kiinteä ja tasavertainen osa tieteidenvälistä kokonaisuutta.

denvälistä kokonaisuutta. Yhteiskuntatieteellistä tutkimusta tarvitaan luomaan mielekkäitä tutkimuskysymyksiä kestävyysmurroksen ymmärtämiselle. Yhteiskuntatieteellinen tutkimus osaa myös luoda tasavertaisempia tutkimusasetelmia tieteet ylittävälle tutkimukselle yhdessä yhteiskunnan eri toimijoiden kanssa. Pitkäaikainen ympäristöpolitiikan tutkimusyksikön johtaja Eeva Furman painotti työllään ja otteellaan erityisesti tätä jälkimmäistä.

Muutos on ollut merkittävä verrattuna vuosituhannen vaihteessa tehtyyn tutkimukseen. Kestävyysongelmia tutkitaan nyt osana laajoja poikkitieteellisiä tutkimushankkeita. Samaan aikaan politiikan- ja arviointitutkimuksen rinnalle on noussut kestävyys siirtymien ja -murrosten tutkimus, systeemiajattelu ja poikkitieteellisiä tutkimusmenetelmiä hyödyntävät lähestymistavat. Väitöskirjoissa on tarkasteltu energia- (Lukkarinen 2021), liikenne- (Karjalainen 2022) ja ruokajärjestelmien (Kupsala 2019; Lonkila 2022) sekä kiertotalouden (Lazarevic 2012; Turunen 2018; Nylén 2023) murrosta monesta eri näkökulmasta. Samaan aikaan pöydälle on noussut myös uusia kysymyksiä, kuten eläinten oikeudet (Kupsala 2019; Lonkila 2022), kuluttajien ympäristöohjaus (Salo 2021), ympäristökansalaisuus, kansalaisten osallistuminen (Faehnle 2014) ja kansalaistiede. Tutkimuksen kansainvälinen kanto on vahvistunut ja monet Sykeen rekrytoidut tutkijat ovat tehneet väitöskirjansa globaaleista ympäristökysymyksistä (Korhonen-Kurki 2006; Lähteenmäki-Uutelala 2009; Belinskij 2010; Pappila 2011; Rantala 2013; Sojamo 2016; Penttilä 2024). Tiedon ja päätöksenteon vuorovaikutus on säilynyt yhä tärkeänä tutkimusaiheena, joka vaatii myös tutkijoilta kriittistä reflektiota (Saarela 2020).

Myös maatalouden ympäristöpolitiikkaan keskittynyt tutkimus on laajentunut tarkastelemaan ruokajärjestelmän murrosta laajemmin. Kestävyys- tutkimuksessa tunnustetaan yhä vahvemmin, että

Minna Kaljonen osallistui taiteilija Leena Kelan One year performance -teokseen YHYS-kollokviiossa Turussa 2017.

yksin tuotantoa ohjaamalla ruokajärjestelmän ongelmia ei saada ratkaistuksi. On tarkasteltava myös sitä, mitä ja miten syömme tai miten valta, tieto ja vaikutusmahdollisuudet jakautuvat ruokaketjuissa. Niin ruoka- kuin energia- ja liikennejärjestelmiä koskevassa tutkimuksessa on suunnattu huomiota myös muutosten oikeudenmukaisuuteen. Näkökulma alleviivaa yhteiskuntatieteellisen ympäristötutkimuksen tarvetta järjestelmätason muutosten ymmärryksessä. Reilusta siirtymästä onkin tullut uusi poliittinen iskusana, jonka arviointiin tarvitaan kriittistä yhteiskuntatieteellistä tutkimusta.

Vaikka sykeläinen tutkimus kestävyysmurroksesta ja oikeudenmukaisesta siirtymästä on vahvistunut, tämä ei näy vielä vahvasti Sykessä työskentelevien tutkijoiden väitöskirjoissa. Näin on myös vahvemmin poikkitieteelliseen kestävyystutkimukseen ja menetelmiin keskittyvien väitöskirjojen osalta. Alan väitöskirjat ovat vasta tuloillaan ja työn alla. Taustalla vaikuttavat kuitenkin myös tutkijakoulutuksen ja -rahoituksen uudistukset, jotka ovat vaikeuttaneet väitöskirjatyöntekijöiden rahoitusta tutkimuslaitoksissa. Tutkijakoulutus on nyt selkeämmin yliopistojen vastuulla. Tällä voi olla arvaamattomia vaikutuksia tutkimuslaitoksissa tehtävään tutkimukseen. Opit ja kokemukset eivät vaihdu vanhemman ja nuoremman tutkijasukupolven välillä ja tutkimuksen teoreettis-analyttinen perusta rapautuu. Samalla yliopistojen tutkijakoulutus saattaa jäädä etäälle ympäristöpolitiikan käytännöistä.

KESTÄVYYSMURROS! - ENTÄ SITTEEN?

Vuoden 2020 organisaatiomuutoksessa Syke nosti strategiseksi kärjekseen kestävyysmurroksen edistämisen yhteiskunnassa. Muutos tehtiin uuden pääjohtajan Leif Schulmanin luotsaamana. Syke nähdään nyt vahvasti kestävyysmurroksen toteuttajana, ei vain tutkijana. Samaan aikaan tutkimusrahoitusta on suunnattu ratkaisulähtöiseen ja poikkitieteelliseen tutkimukseen yhä vahvemmin. Tästä esimerkkejä ovat Suomen akatemian strategisen tutkimuksen neuvoston (STN) sekä Horisontti Eurooppa-ohjelmien hankkeet. Sykeläinen poikkitieteellinen tutkimus on osoittanut vahvuutensa (ja kilpailukykyänsä) juuri tämänkaltaisten yhteiskunnallisten haasteiden tutkimuksessa. Tutkimuspäällikkö Eeva Primmer on painottanut työllään erityisesti sitä, miten Syke tarjoaa ainutlaatuisen paikan tutkia ja vaikuttaa ympäristöpolitiikan ja kestävyysmurroksen kehitykseen tieteen, hallinnon ja yhteiskunnallisen päätöksenteon rajapinnassa. Tämä paikka on suurempi kuin yliopistoissa, ymmärrysemme ja kanavamme ovat hengittäviä, eläviä, ja vuorovaikeutus on päivittäistä. Pystymme vastaamaan käytännönläheisesti tutkimus- ja kehittämistarpeisiin. Myös tutkimusyhteistyö liike-elämän kanssa on lisääntynyt. Tutkimus-, kehitys ja innovaatorahoituksen painopisteet myös kannustavat muuttamaan tähän suuntaan.

Reilusta siirtymästä onkin tullut uusi poliittinen iskusana, jonka arviointiin tarvitaan kriittistä yhteiskuntatieteellistä tutkimusta.

Sykessä tehtävä tutkimus on täysin riippuvainen ulkopuolisesta projektirahoituksesta. Projektirahoituksen vahvistuessa on tärkeää pitää pitkäjänteisesti huolta ympäristöpolitiikan ja kestävyysmurroksen osaamisesta. Tässä yliopistojen ja tutkimuslaitosten aktiivinen, hengittävä ja pitkäjänteinen yhteistyö on elintärkeää. Työnjakoa tutkijakoulutuksen ja soveltavan käytännön tutkimuksen välillä ei kannata eriyttää liikaa tehostamisen nimissä. Sykellä on useampi jaettu tutkimusprofessori yliopistojen kanssa. Vuonna 2024 aloittanut kestävyysmurroksen tutkijakoulutuspilotti tarjoaa myös mahdolli-

suuden yhteistyön vahvistamiselle. Eri alan yliopistot, yhdessä Syken kanssa, ovat laajasti edustettuna pilotissa yhteiskuntatieteellisen ympäristötutkimuksen hienoa perinnettä jatkaen. On tärkeää, että yhteistyö tutkimuslaitosten kanssa pilotissa on aitoa ja vuorovaikutteista, jotta tohtoreilla on myös työpaikkoja tulevaisuudessa.

Tutkimuslaitosten ja yliopistojen on löydettävä uusia pitkäjänteisiä tapoja tuottaa avointa ja monipuolista tietoa yhteiskunnallisen keskustelun ja päätöksenteon tueksi niin, että emme joudu projektirahoituksen ja hetkellisten tietotarpeiden viettäviksi. Jos teoreettinen ajattelumme ei ole vankkaa ja menetelmämme eivät ole vahvoja, tutkimuksemme tuottamat ratkaisut voivat viedä murrosta jopa väärään suuntaan. Tutkimus vaatii sivuun astumista, arviointia ja kriittistä katsetta. Näin voimme myös suunnata katseemme yhteiskunnan syvärakenteisiin, jotka joko tukevat tai estävät kestävien ratkaisujen löytymistä. Näihin syvärakenteisiin tartutaan harvoin yksittäisillä ratkaisuilla, vaan niiden rukaaminen vaatii pitkäjänteistä ja periksiantamantonta tutkimusta, joka uskaltaa tehdä näkyväksi yhteiskunnan valtarakenteita ja keikauttaa niitä.

Yhteiskuntatieteellisen ympäristötutkimuksen on nyt aika satsata yhteistyöhön pitkäjänteisen ja laadukkaan poikkitieteellisen tutkimuksen vahvistamiseksi. Pieni katsaus Syken historiaan tekee näkyväksi sen, miten yhteiskuntatieteellisen ympäristötutkimuksen vahvistuminen tapahtui samaan aikaan kun panostimme vahvasti tutkimuksellisen perustan vahvistamiseen ja yhteistyön kehittämiseen yliopistojen kanssa. Nyt samat satsaukset on syytä päivittää murroksen ajan poikkitieteelliseen tutkimukseen yliopistojen ja tutkimuslaitosten välistä yhteistyötä ja kansainvälistä vaikuttavuutta vahvistaen. Näin voimme kasvattaa osaamistamme ja olla vahvempia yhdessä.

KIITOKSET

Tätä kirjoitusta ovat kommentoineet Eeva Furman, Mikael Hilden, Jari Lyytimäki, Riikka Paloniemi, Eeva Primmer ja Salla Rantala. Haluan kiittää heitä tarkentavista ajatuksista ja pohdinnoista, sekä tietenkin työtoveruudesta. Kiitokset myös YHYS:n juhla-kirjan toimituskunnalle tekstiä koskevista kommentteista ja kirjan kokoon saattamisesta.

SUOMEN YMPÄRISTÖKESKUKSESSA
TYÖSKENTELEVIEN TUTKIJOIDEN
YHTEISKUNTATIEETEELLISEN YMPÄRISTÖ-
TUTKIMUKSEN ALAAN KUULUVIA
VÄITÖSKIRJOJA 1997–2024

- HILDÉN, M.** (1997) Risk, uncertainty, indeterminacy and ignorance in fisheries management: an analysis of management advice, Monographs of the boreal environment research 5. Finnish Environment Institute, Helsinki.
- SAARIKOSKI, H.** (2003) When frames conflict: potential and pitfalls of consensus-building in waste policy. Cornell University.
- VALVE, H.** (2003) Social learning potentials provided by EU rural development programmes - a comparative study on three institutionalisation processes. Acta Universitatis Tampere 918. University of Tampere. Tampere University Press, Tampere.
- MICKWITZ, P.** (2006) Environmental Policy Evaluation: Concepts and Practice. Commentationes Scientiarum Socialium 66. Published by The Finnish Society of Sciences and Letters. Gummerus Oy, Saarijärvi.
- KORHONEN-KURKI, K.** (2006) The Rocky Road of Social Sustainability: The Impact of Integrated Biodiversity Conservation and Development on the Local Realities in Ranomafana National Park, Madagascar. Department of Social Policy Research Reports 3/2006. University of Helsinki, Helsinki.
- PELTOLA, T.** (2007) Paikallisen energiahuollon ympäristöpoliittinen liikkumavara: vaihtoehtoiset teknologiat, poliittiset käytännöt ja toimijuus. Acta Universitatis Tamperensis 1203. Tampere University Press, Tampere.
- SIMILÄ, J.** (2007) Regulating Industrial Pollution: The Case of Finland. Forum Iuris, Helsingin yliopiston oikeustieteellisen tiedekunnan julkaisu, Helsinki.
- KAUTTO, P.** (2008) Who holds the reins in integrated product policy? An individual company as a target of regulation and as a policy maker, Acta Universitatis oeconomicae Helsingiensis A 339. Helsinki School of Economics, Helsinki.
- KIVIMAA, P.** (2008) The innovation effects of environmental policies: linking policies, companies and innovations in the Nordic pulp and paper industry. Acta Universitatis oeconomicae Helsingiensis A 329. Helsinki School of Economics, Helsinki.
- PALONIEMI, R.** (2008) Luonnonsuojelu arjessa: Maanomistajien näkemyksiä

- ja kokemuksia yksityismaiden tilapäisestä luonnonsuojelusta ja sen uudistumisen prosessista. *Environmentalica Fennica* 26. Helsingin yliopisto, Helsinki.
- LÄHTEENMÄKI-UUTELA, A.** (2009) Foodstuffs and medicines as legal categories in the EU and China: functional foods as a borderline case. Faculty of Law. University of Turku, Turku.
- ROSENSTRÖM, U.** (2009) Sustainable development indicators: much wanted, less used? *Monographs of the Boreal Environment Research* 33. Finnish Environment Institute, Helsinki.
- BELINSKIJ, A.** (2010) Oikeus veteen: talousveden saatavuus Suomen ja Etelä-Afrikan oikeudessa. Suomalaisen Lakimiesyhdistyksen julkaisuja A-sarja N:o 300. Helsinki.
- PRIMMER, E.** (2010) Integrating biodiversity conservation into forestry: an empirical analysis of institutional adaptation. *Dissertationes Forestales* 2010. University of Helsinki, Helsinki.
- KALJONEN, M.** (2011) Caught between Standardisation and Complexity. Study on the institutional ambiguities of agri-environmental policy implementation in Finland. *Acta Universitatis Tamperensis* 1594. Tampere University, Tampere.
- PAPPILA, M.** (2011) Metsäsääntely Suomessa ja Venäjällä: näkökulmia kestävään metsätalouteen, Turun yliopiston julkaisuja. Sarja C, Scripta lingua Fennica edita 323. Turun yliopisto, Turku.
- ALHOLA, K.** (2012) Environmental criteria in public procurement: focus on tender documents. *Monographs of the Boreal Environment Research* 40. Finnish Environment Institute, Helsinki.
- BERG, A.** (2012) The Multiple Faces of a Sustainability Strategy: Analysing Finland's Programme to Promote Sustainable Consumption and Production. National Consumer Research Centre, University of Helsinki, Helsinki.
- KANGAS, H.-L.** (2012) Renewable Energy and Climate Policies: Studies in the Forest and Energy Sector. *Dissertationes Forestales* 136. University of Helsinki, Helsinki.
- LAZAREVIC, D.** (2012) Life Cycle Thinking and Waste Policy: Between Science and Society. KTH Royal Institute of Technology, School of Industrial Engineering and Management, Sweden.
- LYYTIMÄKI, J.** (2012) The environment in the headlines: Newspaper coverage of climate change and eutrophication in Finland. *Monographs of the Boreal Environment Research* Finnish Environment Institute 42, Helsinki.
- HUTTUNEN, S.** (2013) Sustainability and meanings of farm-based bioenergy production in rural Finland. *Jyväskylä studies in education, psychology and social research* 458. University of Jyväskylä, Jyväskylä.
- RANTALA, S.E.** (2013) The winding road from exclusion to ownership: governance and social outcomes in contemporary forest conservation in northeastern Tanzania, *Tropical forestry reports* 43. University of Helsinki, Helsinki.
- FAEHNLE, M.** (2014) Collaborative planning of urban green infrastructure: Need, quality, evaluation, and design. Department of geosciences and geography A26. University of Helsinki, Helsinki.
- PELTOMAA, J.** (2015) Tehotuottajat ja Ellun kanat – Maatilojen muutos ja ympäristöpolitiikan kehittämisen mahdollisuudet. *Acta Universitatis Tamperensis* 2014, Tampere University, Tampere.
- KAUPPILA, J.** (2016) Vesienhoitosuunnitelman oikeudellisen vaikuttavuuden rakentuminen. Publications of the University of Eastern Finland. *Dissertationes in Social Sciences and Business Studies* No 138. University of Eastern Finland, Kuopio.
- SOJAMO, S.** (2016) Water-using corporations as agents of water security, management and governance - Exploring cases from stewardship initiatives in South Africa to global networks of power. Aalto University Publication series, doctoral dissertations 115/2006. Aalto University, Helsinki.
- MUNCK AF ROSenschöld, J.** (2017) Projectified Environmental Governance and Challenges of Institutional Change toward Sustainability. Publications of the Faculty of Social Sciences 46. University of Helsinki, Helsinki.
- ALBRECHT, E.** (2018) Peatland politics in Finland: local movements, deliberative environmental governance and arguments. Publications of the University of Eastern Finland, *Dissertationes in Social Sciences and Business Studies* No 177. University of Eastern Finland, Joensuu.
- TURUNEN, T.** (2018) The concepts of waste and non-waste in the circular economy. Publications of the University of Eastern Finland, *Dissertationes in Social Sciences and Business Studies* No 181. University of Eastern Finland, Joensuu.
- KUPSALA, S.** (2019) A Sociological Study of Finnish Attitudes, Perceptions and Meanings regarding Animals in Food Production, *Dissertationes in Social Sciences and Business Studies* 199. University of Eastern Finland, Joensuu.
- SAARELA, S.-R.** (2020) In between two worlds? Science-policy interaction in Finnish environmental governance. *Dissertationes Schola Doctoralis Scientiae Circumiectalis, Alimentariae, Biologicae* 7/2020. University of Helsinki, Helsinki.
- LUKKARINEN, J.** (2021) Puuenergian mittakaavapolitiikat: Tieto, aineellisuus ja käytännöt poikkiskaalaisessa hallinnassa. Publications of the University of Eastern Finland, *Dissertationes in Social Sciences and Business Studies* No 251. University of Eastern Finland, Kuopio.
- SALO, M.** (2021) Steering household consumption with carbon footprint data: a critical assessment. *Dissertationes Schola Doctoralis Scientiae Circumiectalis, Alimentariae, Biologicae* (3/2021). University of Helsinki, Helsinki.
- KARJALAINEN, L.** (2022) Sustainability Conceptualisation, Operationalisation, and Realisation: Perspectives on Urban Transportation Policy-Making and Planning. *Dissertationes Schola Doctoralis Scientiae Circumiectalis, Alimentariae, Biologicae*. University of Helsinki, Helsinki.
- LONKILA, A.** (2022) Making invisible cows? Genomic knowledge and more-than-human agency in Finnish dairy breeding. Publications of the University of Eastern Finland, *Dissertationes in Social Sciences and Business Studies* No 278. University of Eastern Finland, Joensuu.
- NYLÉN, E.-J.** (2023) Theorizing Ideological Steering: The journey of the circular economy. Tampere University *Dissertationes* 837. Tampere University, Tampere.
- PENTTILÄ, O.** (2024) Behind the greening virtues: A history of environmentalism in international law. Faculty of law, University of Helsinki.